

[Oluf Pedersen.]

angreb. Den danske slet uddannede, slet understøttede Hær bliver efter Regeringens Forslag lovbefalede Selvmorderbander! Saadan udtaler altsaa en sagkyndig sig om det Forslag, som Regeringen her har fremsat. Enten maa det jo være Sandhed, hvad Manden siger, eller ogsaa maa man sige, at det er nogle underlige militære sagkyndige, vi har her i Landet.

Men hvis vi saa gaar fra denne sagkyndige til de Udtalelser, som blev fremsat her i Rigsdagen i Gaar af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, som jo repræsenterer Det konservative Folkeparti, der antagelig mener, at de er særlig sagkyndige paa det militære Omraade, saa fortæller det ærede Medlem om det Lovforslag, som her foreligger, og hvorved man altsaa forøger Udgifterne fra 18 Mill. Kr. til 60 Mill. Kr., naar vi sammenligner de to Regeringsforslag af 1930 og 1937, at den Ordning, der her er foreslaaet, er saadan, at man ikke vil kunne varetage Sjællands Forsvar, at den ikke vil kunne løse nogen af de Opgaver, som kræves af den, at den giver mindre Luftværn end nu, at Uddannelsen er fuldstændig ufor-svarlig, at Grænseforsvaret er fuldstændig prisgivet, og at Spørgsmaalet Københavns Luftforsvar er uløst, og, siger han, hvis København ikke beskyttes, vil ethvert Forsøg paa at forsvare Sjælland være nytteløst, og der kan ikke engang anskaffes de Flyvemaskiner, som Lovforslaget forudsætter.

Hvis det er rigtigt, hvad der siges fra konservativ Side, saa er hele dette Forslag, trods den mægtige Stigning i Udgifterne, ikke bedre egnet til at skabe Sikkerhed over for Angreb end Lovforslaget af 1930, og vi hørte da ogsaa, at den ekstra sagkyndige, det ærede Medlem Hr. Westermann, som altsaa ikke havde den fornødne Tiltro til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Sagkundskab, og som derfor maatte give sit Besyv med, erklærede, at den Ordning, som dette Forslag gav for Marinens Vedkommende, var ringere end Afrustningsforslaget.

Man maa jo nok sige, at det tyder paa, at man fra alle Sider, ogsaa fra konservativ Side, er fuldt ud klar over, at det er en fuldkommen umulig Opgave, man giver sig i Lag med, hvis man tror, at man kan lave en Militærordning, der giver en Beskyttelse for Danmark, der giver Mulighed for, at vi kan føre Krig eller forsvare vor Neutralitet.

Retsforbundets Rigsdagsgruppe vender sig mod dette nye Udslag af Regeringens Højrepolitik, for det er jo Højrepolitik, ligesom Told og Monopolisme, hvilket fremgaar

af, at de Konservative kræver mere. Det fremgaar for øvrigt ogsaa af, at vi fra vor Side vender os derimod. Vi er ikke blot imod den farlige Udenrigspolitik, som de partiske Handelsaftaler er Udtryk for, ved at de vender sig mod andre Lande. Vi kræver ikke blot Frihandel, der er fremmede for Freden og fredeligt Samarbejde, men vi vender os mod Militarismen og kræver Tvangsudskrivningen ophævet.

Kravet om Ophævelse af Tvangsudskrivning blev rejst allerede af Grundtvig i den grundlovgivende Rigsdag, da man, som det ærede Medlem Hr. Brorsen omtalte, udvidede den fra at hvile alene paa Landbostanden til at blive obligatorisk for alle. Dette var en Fejl; den eneste Maade, hvorpaa man kunde skabe Ligelighed, havde selvfølgelig været at bygge paa Frivillighedens Grund. Man kan aldrig ved et Tvangssystem skabe Ligelighed. Kravet om at afskaffe den tvungne Værnepligt har da ogsaa faaet Tilslutning baade af Folketingets og Landstingets Vælgere. At lave endnu mere Værnetvang gennem Landstorm, saaledes som det ærede Medlem Hr. Brorsen i Gaar krævede det, er helt ved Siden af.

Min Gruppe vil ikke være med til et krigsmæssigt udstyret Forsvar. Vi vil være med til at opfylde internationale Forpligtelser, til en Ordning, der kan konstatere vor Neutralitet. Vi maa, mener jeg, beskytte os mod irregulære Tropper, baade fremmede og hjemlige. Vi stemte derfor ogsaa i sin Tid for Uniformsforbudet. Vi ønsker at bygge paa Ret, hævdet gennem Politi, om hvis Omfang vi er rede til Forhandling, men vi vil ikke være med til at løse krigsmæssige Opgaver. Troen paa Vold har altid været Danmarks Fordærv. Vi ønsker, at denne Sag skal tages op til Drøftelse paa nøgtern og forstandig Vis — uden al Fantasi.

For os at se var den Tale, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft holdt i Gaar, helt ud i det blaa. Tænk alene paa dette, at fremstille det som Udtryk for en særlig Offervilje, at man i et Land som Schweiz er gaaet til at laane 275 Mill. Kr. til Krigsvæsen. Hvis man havde villet ofre, det vil sige, hvis de rige havde villet betale, hvad det kostede, kunde man tale om Offervilje. Men den Offervilje, der ikke er større, end at man skal laane Pengene, skrive Veksler paa den fremtidige Slægt for at tilvejebringe Krigsberedskab, er ikke ret meget værd.

Vi fra vor Side vil beklage, om det ærede Medlem Hr. Brorsen har Ret i, at dette Lovforslag er Indledningen til en ny Periode. Vi frygter en Oprustning som farlig for vort